

tryckte hos Samuel Norberg, 1843.

Sag ihm das Kind oder
ich will ihn nicht haben
daß er mich nicht mehr
sehen darf und ich
nicht mehr zu ihm
komme.

Den 18de

Är andra här synat, så har funnits den
 3 Brottmåls-Rättens att låsa utom;
 Men nu blifver ännu på synat förbehå,
 Att knappt Dombeslutet i verlden kan lösas;
 Men barmhjertiga Domaren gör det väl rätt; :
 Om de sitta synat på tusende fatt. :

23: Dora begynnur att vera í skóli
 Att hálfa tíll gífurinn þá skólinn
 Att skammta með þeim skólinn þá
 Och segja sig vara þá gífurinn
 Áttu Öndu, þann er verður þá
 Þann bringar fram skólinn þá

De baba imo 'diger dei rona fit, ::
Eom na i arriaen bōd' liget oōd fāt. ::

Men formodtlig blef Elian som hade sin
 Dräkt :-
 Bedragen på mannen som har sig förkladt. :-

Hur skall man utgrunda det uppsåt förhållande,
Att Flickorna börja så natta hvarann;
Men troligt den ena för kärleken lider.
Den andra till pengar och arfwevel söker,
Ty så kallad' Flickan sad', sig åga arf, ::
Som wore betydlig nti Gästrikeland. ::

När sanning var klädd i sin rätta gestalt,
Så fanns det alskintet att få uti art:
Då misshöjet gjorde fullkomligt den saken,
Att Pigorna blefvo och står under Lagen;
Men ingen kan weta hvad dom de kan få :.
Ty Brottsmåls-Historien det knappast förstå. :.

Men hwärför den Flickan som sig här förklädt,
 Wd fructen ärs älder förbrutit sin drägt,
 Will hon ej bekänna i allmänhet nämna;
 Ty hon lärer blygas, för Skaparen rysa,
 Att hon har missbrukat Hans händer och magt:;
 Och lika som gjort utaf honom förfäkt, :;

7.
 Vi bör alla vara förenade med det,
 Som utaf Förelsen är blifwit bestämt,
 Och ingen ting söka att vrida och vända,
 Ty sådant tar säkert ej någon god ända.

Den Fdrsta:

Ingen døddelig kan lida detta band, Him-
 len vittne här, att det knutit är, Sjels-
 wa ondskan ryser, dagen är min ro, Afund
 sig upphäufwer, den kan aldrig gro, Du har
 lofwat mig, öfvertala dig, Att ditt hjerta
 ej skall ändra sig.

2. Ångslan öfvergår och mig förestår,
Om det så skall gå som folket de mig spå,
Jag vill tusend' gånger hellre vara död,
Än att mista bort min ädla Fästemo, Den
jag utvalt har Uti all min dar, Den jag
älskar mer än Mor och Far.

3. All min längtan är till den jag håller
får, Fast det lagas så, Att jag dig ej kan
få, Mitt hjerta frbjdar sig, hvar gång jag
ser på dig, Får den redlighet du haft mot
mig, Att om du wore min, och jag wore
din, Aldrig slutar jag dig ur mitt sinn.

4. Skall det nu så ske, du mig skall be-
merge, Då vill jag långt hellre vara död,
Jag vill aldrig mera tänka uppå dig, För
ditt hjerta ät nu redan fullt med smil, Men
jag